

«Hoe vreeselijk barbaarsch!» riep Alice uit.
«En sedert dat oogenblik», ging de Hoedenmaker op treurigen toon voort, «wil hij niets doen van hetgeen ik vraag! Nu is het altijd zes uur».

Daar ging Alice een licht op.

«Staat hier daarom zoo veel theegoed op tafel?» vroeg ze.

«Juist», zei de Hoedenmaker zuchtend, «'t is altijd theetijd en we hebben heelemaal geen tijd om tusschenbeiden het theegoed om te wasschen».

«Dan schuif je dus zeker maar steeds op, de tafel rond?» zei Alice.

«Precies», zei de Hoedenmaker, «al naarmate de kopjes en de schoteltjes zijn gebruikt».

«Maar wat gebeurt er dan als je weer aan het begin bent?» waagde Alice het te vragen.

«Laten we nu eens over wat anders praten», viel de Maartsche Haas, gapend, in. «Ik begin hier genoeg van te krijgen. Ik stel voor, dat de jonge dame ons eens wat vertelt».

«Ik vrees, dat ik niets weet te vertellen», zei Alice, die schrikte van het voorstel.

«Dan moet de Zevenslaper het doen!» riepen ze beide. «Kom, kom, wordt eens wakker, Zeven-slaper!» En ze knepen hem ieder aan een kant.

De Ze
sliep nie
«ik heb
gezegd».

«Verte

«Ja to

«En li

in slaap

«Er w

de Zeven

Betty en

een put

«Waa

veel bela

«Van

paar oog

«Dat

zouden z

«Dat v

ziek».

Alice t

maar dit

waarom

«Neen

Haas, op